

Fiskeri- og kystdepartementet
Norges Fiskarlag

MINSTEMÅLET FOR SEI - HØRING

Fiskebåt viser til Fiskeri- og kystdepartementets høringsnotat av 12. oktober 2012 om forslag til endringer i notflåtens minstemål på sei nord og sør for 62N.

Departementet gir en grundig og god beskrivelse av seiens biologi, gjeldende reguleringer og generelle unntak fra minstemålene for sei. Fiskeri- og kystdepartementet foreslår at minstemålet for sei nord om 62N videreføres på 45 cm, men gjøres gjeldende for alle redskapsgrupper, også i notfisket. Notflåten har i dag et minstemål som varierer mellom 35 cm og 42 cm nord om 62N. I sør foreslår departementet også at minstemålet på 40 cm videreføres, og at det gjøres gjeldende også i notfisket. Sør om 62N er minstemålet i seinotfisket 32 cm.

Fiskebåt viser til at bestandsutviklingen for sei, både sør og nord for 62N, har vært bekymringsfullt svak de siste årene, til tross for at fiskedødeligheten har vært på et moderat nivå. Når det gjelder nordøstarktisk sei viser Havforskningsinstituttet (HI) til at årsklassene etter 2002 er på middels nivå eller svake, og at tokt og fangster ikke viser noen tegn på sterke innkommende årsklasser. Dette har ført til en bratt nedgang i totalbestanden, og HI forventer at selv en beskatning på føre var nivået i 2013 vil redusere gytebestanden ytterligere ned mot føre-var grensen på 220.000 tonn. For sei i Nordsjøen beregnet ICES gytebestanden til å være under føre-var nivået i 2011, og rekrutteringen i 2006, 2008 og 2009 har vært blant de svakeste som noensinne er observert. Den nyeste bestandsberegningen fra ICES er litt mer positiv, men bestandssituasjonen er langt fra tilfredsstillende.

Fiskebåt mener at den svake bestandsutviklingen gjør det nødvendig å justere minstemålene og beskatningsmønsteret for seibestandene.

Fiskebåt har med utgangspunkt i Havforskningsinstituttets rapport fra kysttoktet etter sei, kysttorsk og hyse høsten 2012, beregnet gjennomsnittslengde og gjennomsnittsvekt for nordøstarktisk sei for utvalgte årsklasser de seks siste årene (2007 – 2012). Dette er gjengitt i tabellen nedenfor. Tabellen viser også den årlige tilveksten i vekt målt i prosent, med andre ord hvor mye en sei vokser fra et år til neste år.

	2-åringer	3-åringer	4-åringer	5-åringer	6-åringer	7-åringer
Gj.sn. lengde	35,85 cm	40,62 cm	46,57 cm	54,11 cm	64,52 cm	67,20 cm
Gj.sn. vekt	0,453 kg	0,637 kg	0,945 kg	1,492 kg	2,038 kg	2,496 kg
Årlig tilvekst	-	40,6%	48,3%	57,89%	36,60%	22,47%

Legger vi ICES sitt anslag på naturlig dødelighet på 0,2 til grunn, innebærer det at 18% av individene i en årsklasse dør en naturlig død hvert år. Dersom vi sammenligner den naturlige dødeligheten med den årlige tilveksten, ser vi at det gir en stor gevinst å utsette beskatningen av sei til den blir større. Ideelt sett burde dette regnestykket vært korrigert for tapte fiskemuligheter som følge av seiens konsum av andre arter, men vi mangler dessverre tilstrekkelig god oversikt over dietten til sei til å korrigere for dette. Denne effekten er imidlertid ikke så stor at den endrer konklusjonen om at det er mye å hente på å beskatte større sei.

Med utgangspunkt i tabellen kan det argumenteres for at seien, og her snakker vi om nordøstarktisk sei, bør være minst fem år gammel før den blir beskattet. I femårsalderen er seien

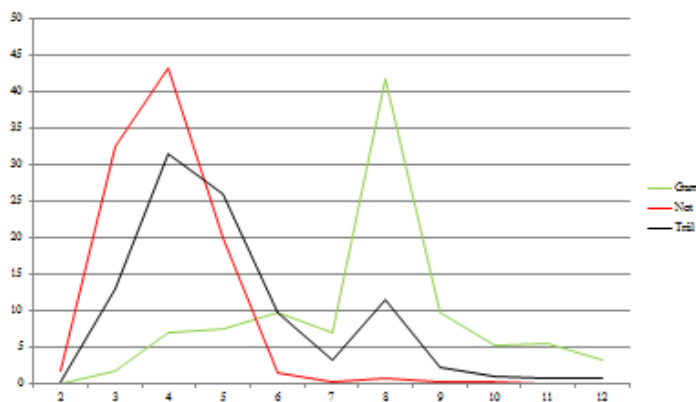
rundt 54 cm, men det innebærer ikke at minstemålet bør fastsettes til 54 cm. Selv om det i første rekke er biologiske betraktninger og en målsetting om høyest mulig utbytte over tid som bør legges til grunn for fastsettelsen av minstemålet, er det også nødvendig å ta andre hensyn. Det gjelder blant annet fisketilgjengelighet, fangstbarhet og hvorvidt seien vandrer til andre lands soner når den blir eldre, som delvis er tilfelle for seien. Fastsettelse av minstemålet må derfor også ta høyde for at det skal være mulig å drive et lønnsomt fiske, og sikre at kvotene kan fiskes.

Havforskningsinstituttet har anbefalt at minstemålet bør være minst 45 cm for å utnytte vekstpotensialet til bestanden av nordøstarktisk sei. Et minstemål på 45 cm innebærer at det ikke er tillatt å fiske sei under 45 cm, utover tillatt innblanding av undermåls fisk. Det er viktig å huske at minstemålet ikke skal gi uttrykk for det som er den optimale fangststørrelsen, og at det bør være et mål å tilstrebe et fangstmønster som sikrer at hovedtyngden av beskatningen skjer på årsklasser som er eldre enn 4 år.

Når det gjelder dagens beskatningsmønster, så åpner dispensasjonen til å fiske sei med not med et minstemål på 35 cm sør for Lofotodden for at fisket kan foregå på to år gammel sei. Dette er spesielt uheldig. Der minstemålet er 40 cm vil det i stor grad være anledning til å beskatte 3-årsklassen av sei, mens minstemålet på 45 cm som gjelder for konvensjonelle redskaper og trålflåten i dag innebærer at seien ikke kan beskattes før som 4-åringer. I og med at lengdene i tabellen referer seg til målinger om høsten, kan det likevel være at fisket på vårparten må skje på eldre årsklasser.

Figuren under viser fiskemønsteret etter nordøstarktisk sei for ulike redskapsgrupper et tilfeldig valgt år (2010), og er utarbeidet av Havforskningsinstituttet.

FISKEMØNSTER GARN - NOT – TRÅL 2010

Figuren viser at ca 77% av seien målt i antall som notflåten beskattet i 2010 var 4 år eller yngre. For trålflåten var ca 43% av seien som ble fisket 4 år eller yngre. Når det gjelder konvensjonelle redskaper er over 80% av seien som fiskes 6 år eller eldre, og bare 9% er 4 år eller yngre. Dette innebærer at den konvensjonelle flåten hadde et gunstig beskatningsmønster etter sei i 2010, mens notflåten hadde et dårlig beskatningsmønster. Trålerflåten har et bedre beskatningsmønster enn notflåten, men langt fra optimalt.

Når det gjelder sei i Nordsjøen er bildet litt mer nyansert. I følge Havforskningsinstituttet avtar ikke tilveksten med alder i samme grad som for nordøstarktisk sei. Tilveksten i Nordsjøen er også normalt større enn den naturlige dødeligheten på 18%, men når det gjelder treåringer har tilveksten de senere år vært unormal lav og til dels under 18%. Vi mangler dessverre data til å gjøre de samme beregningene (vurderingene) som for nordøstarktisk sei. I forhold til den

kunnskapen vi sitter med er det grunn til å tro at notfisket i stor grad skjer på to år gammel sei, mens trålflåten beskatter seien mer variert, og litt avhengig av når på året hovedtyngden av fisket skjer. Skjer mye av trålfisket på vinteren, foregår dette ofte på større sei, mens fisket om sommeren og høsten jevnt over skjer på mindre sei.

Fiskebåt mener at det bør være en målsetting å forbedre trålerflåtens og notflåtens beskatningsmønster av sei. En gjennomgang og justering av dagens minstemål for sei er et av flere tiltak som bør vurderes.

Fangstmønsteret etter sei det enkelte år blir i stor grad også påvirket av refordelinger mellom fartøygruppene. Når det gjelder nordøstarktisk sei har konvensjonelle redskaper ikke vært i stand til å fiske de tildelte gruppekvote de siste årene, og det har gitt åpning for at sei har blitt overført til andre fartøygrupper. I første rekke har notflåten nytt godt av dette, men også trålerflåten. Slike refordelinger har ført til en forverring av beskatningsmønsteret av nordøstarktisk sei. I Nordsjøen har derimot refordelinger i stor grad ført til en forbedring i beskatningsmønsteret, fordi det i første rekke er notflåten som ikke har fisket sine tildelte kvoter.

Fiskebåt mener at det må være en målsetting å etablere et felles minstemål for sei for alle fartøygrupper. Når vi er i en situasjon med mange svake årsklasser, kan det for eksempel være uheldig at en ny sterk årsklasse av sei kun blir tilgjengelig for enkelte redskapsgrupper, og at vi gjennom dagens refordelingspraksis kan oppleve situasjoner der sterke årsklasser blir kraftig nedfisket før årsklassen blir tilgjengelig for alle redskapsgrupper, og før den får utnyttet sitt vekstpotensiale. Det vises til at Havforskningsinstituttet ved gjentatte anledninger har advart mot denne praksisen, og vist til at 2006-årsklassen ble kraftig nedfisket som 3-åringer.

Fiskeri- og kystdepartementet foreslår at minstemålet for sei nord for 62N fastsettes til 45 cm for alle redskapsgrupper. Det innebærer at dagens unntaksbestemmelser for seinotflåten tas bort, og at minstemålet som i dag gjelder for trålerflåten og konvensjonelle redskaper videreføres. I departementets begrunnelse for minstemålet for nordøstarktisk sei heter det blant annet:

«Det er primært biologiske betraktninger og en målsetting om høyest mulig utbytte over tid som bør ligge til grunn for fastsettelsen av minstemål. Det kan være en kortsiktig forvaltningsstrategi å fiske målrettet etter fisk som er godt under kjønnsmoden størrelse, og det kan stilles spørsmål ved en praksis hvor minstemål tilpasses tilgjengeligheten på fisk. Fra deler av næringen har det ved flere anledninger blitt argumentert for at minstemålene på sei periodevis må reduseres for å opprettholde aktivitet. Etter at det først har blitt gitt dispensasjon for en periode og et område, har næringen senere også brukt dette som argument for innvilgelse av ny dispensasjon. En slik praksis vil imidlertid undergrave prinsippet at umoden fisk ikke bør beskattes. På sikt vil næringen generelt være best tjent med minstemål som sikrer at bestandens vekstpotensial utnyttes fullt ut, og at minstemålet også står fast i områder og perioder når tilgjengeligheten på stor fisk er dårlig.»

Når det gjelder sei i Nordsjøen foreslår departementet at minstemålet fastsettes til 40 cm, som er dagens minstemål for trålfisket og konvensjonelle redskaper. Fiskeri- og kystdepartementet vurderer, på samme måte som for nordøstarktisk sei, at minstemålet i første rekke bør være biologisk begrunnet, og fastsatt slik at bestandens vekstpotensial utnyttes bedre. Departementet mener også at det generelt bør unngås å beskutte umoden sei.

Fiskebåt er i utgangspunktet enig i Fiskeri- og kystdepartementets forslag. Fiskebåt ser samtidig at det kan være utfordrende å gjennomføre en så kraftig økning av minstemålet for notflåten i en omgang, og at flåten kan få for kort tid på seg til å tilpasse seg et nytt minstemål. Det kan derfor være fornuftig å gjennomføre en mindre endring først, og deretter evaluere saken på nytt.

Fiskebåt foreslår at dagens minstemål på 45 cm for trålflåten og konvensjonelle redskaper nord om 62N videreføres. Fiskebåt foreslår videre at minstemålet for seinotfisket settes til 42 cm, som er dagens minstemål lengst i nord. Fiskebåt mener at prosenten for tillatt innblanding av

undermåls fisk må harmoniseres for alle redskapsgrupper. Fiskebåt legger samtidig til grunn at minstemålene, og beskatningsmønsteret for nordøstarktisk sei, evalueres om 3 år.

Når det gjelder sei i Nordsjøen har Fiskebåt registrert den meget kraftige motstanden mot å heve minstemålet i notfisket, som i dag er på lave 32 cm. Det hevdes at notflåten ikke har mulighet til å beskatte seibestanden dersom minstemålet heves. Fiskebåt kan ikke unnlate å nevne at denne saken kanskje har fått større oppmerksomhet enn den fortjener. I henhold til høringsnotatet har det deltatt mellom sju og ti fartøyer i seinotfisket i perioden 2008 - 2011. I 2011 deltok totalt sju fartøyer, hvorav tre fartøyer fisket under 100 tonn sei, og tre fartøyer mellom 100 og 500 tonn. Ett fartøy fisket over 1.000 tonn.

Fiskebåt viser samtidig til at notflåtens fiske etter sei i Nordsjøen i perioden 2007 – 2012 i gjennomsnitt har lagt på 2.989 tonn. Høyest var det i 2012 med 4.715 tonn, og lavest i 2008 med 1.678 tonn. Gruppekvoten har alle årene vært 5.500 tonn, og fisket har ikke vært hindret av reguleringer.

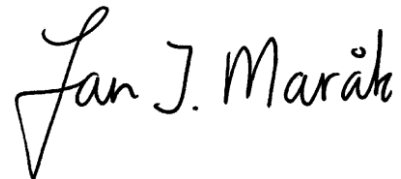
I motsetning til for nordøstarktisk sei, som Norge forvalter alene, deler vi forvalteransvaret for sei i Nordsjøen med EU. Det er ikke heldig at Norge tillater et stort fiske på ungsei i Nordsjøen før den blir tilgjengelig for andre lands fiskere, eller norske trålere og konvensjonelle fartøyer. En kvote på 5.500 tonn sei kan ved fiske med et minstemål på 32 cm gjøre et kraftig innhugg i en årsklasse, og dette kan være svært uheldig for bestanden.

Fiskebåt vil på denne bakgrunn foreslå at minstemålet for sei i Nordsjøen fastsettes til 40 cm for alle redskapsgrupper. Fiskebåt foreslår samtidig at notflåten gis dispensasjon til å fiske 2.500 tonn sei med et minstemål på 32 cm som i dag. Dette vil sikre at notflåtens fiske etter sei kan opprettholdes på omtrent samme nivå som det har vært de siste årene. Samtidig reduseres risikoen for at notflåten kan redusere en årsklasse for kraftig dersom tilgjengeligheten er god. Fiskebåt legger til grunn at også minstemålene for sei i Nordsjøen evalueres etter tre år.

Vennlig hilsen
FISKEBÅT

Audun Maråk

Jan Ivar Maråk

Kopi: Fiskeridirektoratet
Havforskningsinstituttet